



Бугарска је, поред Румуније, најсиромашнија земља Европске уније, а управо одржани парламентарни избори су потврдили да се земља нашла у зачараном кругу политичке кризе, корупције и криминала, из кога се излаз не види, док растуће сиромаштво и незапосленост европски сан Бугара претвара у ноћну мору, којој се крај не назире.

Грађански немири из фебруара, изазвани високим рачунима за струју, претворили су се у насилне демонстрације изазване сиромаштвом, незапосленošћу и корупцијом да би проузроковали пад владе Бојка Борисова. Бугари су међутим и овог пута били приморани да бирају између странака против којих су ове зиме изашли на улице, а додатно огорчење бирача озлојеђених скандалима и корупцијом политичко-економске елите изазвали су и наводи да је претходна влада била укључена у илегално прислушкивање политичара и судија. Само дан пре избора у акцији Државног тужилаштва и Националне агенције за безбедност откривено је и 350.000 нерегистрованих гласачких листића, у једној штампарији чији је власник један од лидера доскора владајуће странке ГЕРБ бившег премијера Борисова. Ово је изазвало озбиљне оптужбе да су Борисов и ГЕРБ спремали изборну превару, како би остали на власти и заташкали афере у које су умешани, а свеprisутно разочарање изборним процесом одразило се и на излазност која је износила само 53 одсто, што је најнижи одзив на парламентарним изборима од пада комунизма 1989.



Резултати избора довели су земљу до пат ситуације, јер је без обзира на фебруарске протесте сачуван статус кво, а у нови парламент ће ући познати и стари политички играчи: партија ГЕРБ која је освојила око 32 одсто гласова, социјалисти са око 28%,

турски Покрет за права и слободе са освојених 10,59 одсто и ултранационалистичка Атака са 7,38 одсто гласова. Ниједна од партија није међутим освојила довољно гласова да би формирала самосталну владу. Ако конзервативци не успеју да формирају владу, што је већ извесно, мандат ће добити социјалисти који су већ рекли да су спремни да траже широки консензус за антикризни кабинет састављен од технократа, али аналитичари зато већ страхују да ће Бугарска ући у хаос због блокаде парламента и да јој предстоје нови протести и скори нови избори, јер ће састављање владе бити веома неизвесно.

Бугарски председник Росен Плевнелијев је већ упозорио на ризик "дуготрајне нестабилности", и навео да је у случају изостанка договора могуће састављање програмске владе која би радила бар годину дана. Аналитичари међутим наводе и да би свака алтернатива „јакој влади сада“ имала негативне ефекте и економском и спољнополитичком аспекту, а да би унутрашња политичка нестабилност изазвала додатно погоршање положаја земље у ЕУ и додатне резерве међу страним инвеститорима које земља очалнички настоји да привуче у условима кризе, високе незапослености и социјалних тензија.



Још већи проблем од састава владе представља питање повратка поверења грађана, за кога морају да се изборе исти они политичари који су га изгубили. „Нема моралних девица међу парламентарцима“, сликовито је поводом тога објаснио в.д. премијера земље Марин Рајков, који је навео да ће странке које су ушле у парламент веома тешко поново убедити грађане у своје добре намере, посебно пошто су све учествовале у ранијим владама.

Од уласка у ЕУ грађани Бугарске имали су велика очекивања, али се сада може рећи да је Европска унија за Бугаре постала само изгубљена илузија, док трпе сиромаштво код куће и шамаре од европских партнера. У последње две деценије два милиона Бугара напустило је земљу, а и сада би многи најрадије побегли у неки други део Европе пошто просечна плата износи око 350 еура, док су пензије су дупло мање. Статистике показују и да је у последње три године 450 хиљада људи остало без посла, незапосленост расте, док истовремено расте број милионера, а због овако црне статистике прекјуче одржани избори су били први у којима први пут од уласка у ЕУ није била главна тема.



Партији ГЕРБ, која је Бугарима продавала европски сан, популарност је опала због неуспеха да Бугарску учини равноправним чланом ЕУ, док су и опозициони социјалисти у кампањи све мање помињали Унију, закључивши да то у овим условима није тема на којој ће добити гласове. Једина која се озбиљно бавила природом бугарског чланства у ЕУ били је Атака са својом кампањом „Нови пут за Бугарску“, а та партија је предложила излазак из Уније, уз захтев да се земља окрене сарадњи са Кином, Индијом, Бразилом, Јапаном и Русијом.

Недељни ванредни избори нису донели никакво решење за политичку и економску кризу која већ годинама нагриза бугарско друштво, и сада су већ све гласнија питања да ли ће Бугарска уопште имати довољно снаге да јој се одупре, и да ли је уопште могуће да водеће партије постигну минимум сагласност око приоритета за излазак из спирале кризе. Одговор на ово питање, нарочито међу многим младима, којима је највећа жеља да оду, јесте најчешће не.